

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm I. eod. Tit. in 6. Iuris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

dum illud accidentale, quia prior iudex meius instructus censetur, maius aliquod incommodum admitti debet, ut videlicet aliquis ad forum alienum trahatur, praesertim clericus ad forum seculare contra ecclesiasticam immunitatem, & ideo hanc limitationem afferit Alexander super Bartolo in cit. l. nulli. & ipse Bartolus in l. incommodati. §. duabus. ff. commodati.

3. NOTANDVM V. Si magistratus secularis immunitatem Ecclesiasticam laderet præsumat, trahendo personas Ecclesiasticas ad tribunal suum, querela deferri potest ad Papam, ut tanquam supremus Ecclesiastorum defensor remedium adhibeat.

4. NOTANDVM VI. Si appareat, quod aduersarius non rationabili causa impeditus, sed scilicet ad litem extendendam consentire recusat, ut in ferijs messium aut vindemiarum iudicium exerceatur, tum si necessitas praesertim publica postulare videatur, aut periculum in mora sit, cogi potest ad respondendum. Ita Gl. hic ver. propter vindemiam. Intererat enim, ut Rector electus administraret, ne res communitatis negligerentur, administrare autem non poterat, si possessionem non coepisset, ut hic notat Abb. n. 6. non poterat autem communitas compelli, videlicet per censuras, ad recipiendum Rectorem, nisi prius citata & audita fuisset coram delegatis, cum alia cause cognitione hic opus non fuerit, quandoquidem iam pro possessione Monasterij sententia lata erat a potestate Florentinâ, quamobrem eius executio tantum facienda erat, priusquam de iuris proprietate disceptaretur, ut Imola hic notauit.

CAPITVLVM I. cod.

Tit. in 6.

Iuris.

PARAPHRASIS.

Certum esse debet, quod delegatus Papæ non possit cogere partes, ut personaliter in iudicio compareant, nisi in rescripto de-

legationis id expressum sit, vel nisi causa sit criminalis, vel ut iuramentum dicenda veritatis præstetur vel de calunnia, vel denique alia iuris necessitas id requirat.

S U M M A R I U M .

1. Papa autem Rex præcipere potest, ut partes, si iurisdictioni sue subsint, personaliter compareant.
2. In causis ciuilibus partes ordinarie litigare possunt per procuratorem.
3. In causis criminalibus reus personaliter ad iudicium venire debet, si in ipsis corporis pena afflicta imponenda est.
4. In ipsis autem, in quibus pena relegatoris, vel alia minor imponenda est, Procurator intervenire potest; licet ubi rationabilem causam compelli possit reus, ut in propria persona se sit at iudicio.
5. Accusator plerumque procuratorem in causa criminali constituere potest.

Hoc loco quæstio tractari debet, an partes, cogi possint, ut personaliter iudicio se sistant, an vero satis sit, ut procuratorem mittant. Respondeo & Dico I. Princeps, Papa, Imperator, Rex præcipere potest, ut partes, si iurisdictioni sue subsint, personaliter veniant. Ita sumitur ex hoc c. & notat Gl. ver. speciale, nam subditus comparere tenetur, si Superior eius causam habeat extra judicialiter eum vocandi. Tametsi vero leges facultatem tribuant litigantibus mittendi procuratorem loco suo; Princeps tamen hac lege non adstringitur.

Dico II. In causis ciuilibus partes ordinariæ litigare possunt per procuratorem, nec compelli debent, ut personaliter veniant. Ita habetur in l. 1. C. de procurat. vbi Gl. & Francus hic monet n. 3, quod in omni citatione, si non expressum est, ut citatus personaliter compareat, intelligenda sit subalteratio, ut veniat per se, vel per Procuratorem.

Dixi, ordinariæ: sunt enim casus, qui exceptiuntur, primò & præcipue, si iuris necessitas exigat, quia iudex ex causa rationabili citationi

citatione etiam inserta præcipit, ut actor vel reus personaliter veniat, quia statum & veritatem rei magis perspectam habet, vel alias magis idoneus est, iuxta cit. l. vlt. iun. Gl. ver. iuramento. Denique si specialiter commendanda sit qualitas personæ, v.g. eius doctrina, ætatis maturitas, mentis discretio. argum. l. 2. C. de his, qui veniam ætatis. Secundò, ut iuramentum de veritate, vel de calumnia præstetur. Veruntamen si procurator speciale mandatum habeat de iurando etiam in personam domini, admittendus est. c. 2. & 3. de iuramento calumniz, & dixi lib. 4. Th. mor. tr. 3. c. 3. n. 1.

Dico III. In causis criminalibus, quibus corporis pœna afflictiva imponenda est, reus personaliter ad iudicium venire debet. Ita sumitur ex l. 3. ff. an per alium caue. c. tuæ, 5. de procuratoribus. Ratio est, quam adfert Dominic. hic col. 5. Charus q. 3. 2. n. 3. quia si contra reum absentem sententia condemnatoria ferretur, ea frequenter illusoria fieret, & executioni mandati non posset, cum feus fugâ sibi consuleret. Et bene Menoch. lib. 1. qq. arbitrar. casu 80. n. 77. monet, idem dicendum esse, si secundum statuta loci in pœnam criminis decretata sit publica infamatio personæ, v. g. vt in theatro populo proponatur, vel fune circa collum ligatus reus è ciuitate educatur. Sed limitari assertio debet, nisi reus absens personaliter accedere non possit, ut quia est infirmus, senex ac valerudinarius, & adeo debilis, ut neque equis vehi possit, & qui capitales inimicitias in loco iudicij timet, & qui alibi ob debita incarcерatus est, tali casu admitti debet Procurator, seu mandatarius, seu potius defensor, saltem ad causam absentiaz allegandam & probandam. Ita Gl. & DD. in l. 3. C. de accusat. Gl. c. 4. ver. præsentia, de Procuratoribus.

Deinde Procurator in tali causa criminali admitti potest, ut exceptiones opponat contra iudicem, aduersarium, aut testes, ut accusatoris libellum de ineptitudine arguat, dilationes petat &c. Sicut notagit Gl. margin. in cit. l. 3. Gl. in cit. c. 4. Denique si Vniuersitas ob delictum ad iudicium vocetur,

procuratorem missere potest, quandoquidem tota per se comparere nequit, ut notauit Ancharenus hic not. 4. si tamen aliqui è Communitate, tanquam specialiter criminalis, personaliter citentur, parere debent.

Dico IV. In causis criminalibus, quibus pœna relegationis, vel alia minor imponenda est, procurator interuenire potest. Ita sumitur ex l. 1. ff. an per alium &c. & docet Ancharen. hic col. 1. Dominie. col. 1 2. vbi ait esse communem, & exinde infert n. 16. quod in causis, in quibus agitur ad pœnam privationis ab ordine, beneficio, aut dignitate, reus per procuratorem se defendere possit.

Sed nunquid in tali casu iudex cogere potest reum, ut personaliter veniat? Dif- fentiunt DD. apud Ancharenum hic not. 4. arbitror respondendum ex ijs, quæ docent in l. vlt. iudicem allegatâ causâ rationabili imperare posse reo, ut personaliter veniat, videlicet, si procurator consideratâ qualitate causæ non ita instrui bene possit, ut ad omnes interrogaciones respondeat, item si iudicia contra reum vehementia ad sint, quandoquidem accedente præsentia rei, & inspecto vulneri eius, consideratâque responsis, veritas facilius deprehendetur.

Dico V. Accusator in causa criminali plerumque procuratorem loco sui constituere potest. Ita in praxi obseruari testatur Clarius n. 23. Ratio est, quod hodie nulla sit necessitas, ut accusator præsens sit, cum ad pœnam talionis se inscribere, atque obligare non soleat. Dixi autem plerumque, quia negandum non est, ob causam rationabilem, ut veritas magis innotescat, compelli posse accusatorem, ut personaliter adsit.

CAPITVLVM II.

Mulieres.

PARAPHRASIS.

Non debent mulieres ob causam ferendi testimonijs, aut aliam quamlibet, que in iure expressa